

Vilanova de La Roca

EL PROBLEMA PER DINTRE I SOLUCIO PER FORA

En els nostres dies, les circumstàncies són tals, que sovint ens queixem de que no tenim temps per a res. Gaire bé ni per a pensar. El treball, dinar, i els amics; i resulta que de les vint-i-quatre hores del dia, només som a casa a l'hora de menjar i del descans.

Es més: fins i tot potser ens haurem dit: «per què a casa?» I és que a casa hi trobem coses que ens semblen que no estan prou bé: aquell ram de flors que ja no serveix, aquell quadre que no és prou adequat, aquella eina que no és al seu lloc...

Ací ja trobem una cosa a fer. Si més no, a deixar-ho tot en ordre, a fer la llar una mica més bonica.

Però això és tan sols el començament. No ens hi trobarem bé a la nostra llar si hi manca pau i harmonia. No siguem tant egoïstes de guardar ho tot per als companys. També als nostres pares —i amb ells hi tenim més obligació que amb ningú—, els agrada saber les coses i conèixer els nostres problemes.

Comentant amb els qui conviuen amb nosaltres, aquell llibre, aquella conferència o el sentit d'allò que potser no coneixen prou bé, explicant-els un fet, o un acudit, per què no?, podem fer que hi hagi més bona avinença i les coses vagin més bé.

Però, fixem-nos-hi. Aquests, resumits, no són més que pocs dels molts aspectes que cal considerar, si de veritat ens proposem «millorar les nostres llars».

I el problema és doble, perquè, si volem formar-la, ens hem de preparar per a la llar futura. I de la nostra preparació d'avui dependrà la felicitat pròpia i d'altres en el dia de demà.

Per això mai no serà excessiu tot el que es faci en bé de les nostres llars. Conferències, setmanes de joventut, llibres, són mitjans excel·lents dels quals disposem.

Les conferències ho són perquè per les oïdes podem captar les idees i enfocar els problemes; els llibres, com a mitjà de divulgació, i setmanes de joventut, perquè vivim en esperit d'unió. Hi ha més alegria i entre tots no hi ha temença de preguntar allò que no hem entès prou bé, perquè tots ens coneixem.

Junts anem a la cloenda, en la qual —principalment en la Missa i la Comunió— rebem força per a fer realitat aquest propòsit de millorament.

Finalment, quan ja tots els pobles han captat el problema i tots s'han fet ressò de la crida, per a fer més gran el cercle, es reuneixen en la jornada comarcal. Ella serà el testimoni de la joventut capaç d'entusiasmar-se pels més nobles ideals.

I tant de bo que no sia sols l'entusiasmar-se d'un moment, sino que la realitat, més endavant, sigui més gran que l'esperançada.

Jordi Safont

La Jornada serà un testimoni del desvetllament de la nostra joventut

La joventut de la nostra comarca és bona, però li falta nervi i personalitat

Una conversa amb en Marcel Galobart

Ens ha semblat que ningú millor que en Marcel Galobart, delegat comarcal, ens podria parlar amb coneixement de causa del perquè de la Jornada i del fruit que se n'espera. Ell hi ha treballat intensament i n'és el primer il·lusionat. Per això li hem fet aquestes preguntes:

Què intenta ser la Jornada Comarcal? Com la definiríeu?

Les primeres Jornades foren un crit de desvetllament als joves i les noies dels nostres pobles. Calia que tots plegats ens donéssim compte que érem capaços d'agermanar-nos i emprendre plegats un camí de superació i de millorament, tant en l'aspecte humà com en l'espiritual.

Ara, gràcies a Déu, la Jornada és ja un testimoni d'aquest desvetllament. No és una flor isolada, sinó un fruit madur que es cull després del treball fet tot l'any. És un exponent de la realitat del moviment de joventut catòlica a les nostres comarques.

Sabem que us porta molta feina. Creieu que val la pena?

Qualsevol treball que fem els homes val la pena si és fet amb intenció pura i amb sinceritat. Llavors, val més o menys la pena, segons el fi que es proposa.

Quins fruits n'espereu?

Fruits concrets i immediats, cap. Més ben dit, un, que hem sentit l'urgència d'assolir després de la nostra anada al Congrés Mundial de Joventut Rural a Lourdes: que els joves i les noies de les comarques sentin vivament el problema de la fam al món. L'acte de la tarda pot constituir el nervi d'aquest descobriment impressionant.

Fruits d'aquells que maduren lentament, però molts que arriben amb seguretat: joves i noies que tenen per primera vegada una visió nova de la seva vida; altres que descobreixen la seva responsabilitat envers els germans; llaç de germanor entre tots els pobles per mitjà del joventut.

Es clar que, naturalment, la Jornada sola no podria donar aquests fruits si no estés emmarcada en tot un moviment de joventut.

Per què el tema de la llar?

Si la campanya d'aquest any ha estat sobre la llar i la Jornada és el coronament de la Campanya, és evident que no podia ésser altre.

La Campanya de l'any passat, «Podem millorar», va ésser una invitació al millorament en general, concretada aquest any en l'aspecte —tan viu pel jove i la noia— de la seva llar d'avui i de demà.

Els joves mostraren la seva preferència envers aquest tema per mitjà d'una enquesta.

Quins valors destacaries de la Jornada d'aquest any?

Primer: les Jornades de Sector que l'han preparada. Per elles, el missatge de la Campanya ha arribat molt més profundament a molts més joves i noies.

Segon: que és fruit d'un treball real d'equip. I un equip responsable de joves i noies no s'improvitza.